लङ्घयन्तः प्लवन्तश्च वल्गन्तश्च महारथाः। धावन्तो जवना मुण्डाः पवनोद्धूतमूर्द्धजाः।
मत्ता इव महानागा विनदन्तो मुहुर्मुहुः। सुभीमा घोररूपाश्च शूलपट्टिशपाणयः। १८५
नानाविरागवसनाश्चित्रमाल्यानुलेपनाः। रत्नचित्राङ्गदधराः समुद्यतकरास्तथा।
हन्तारो द्विषतां शूराः प्रसह्यासह्यविक्रमाः। पातारोऽसृग्वसौघानां मांसान्नकृतभोजनाः।
चूडालाः कर्णिकाराश्च प्रहृष्टाः पिठरोदराः। अतिह्रस्वातिदीर्घाश्च प्रलम्बाश्चातिभैरवाः।
विकटाः काललम्बोष्ठा बृहच्छेफाण्डपिण्डकाः। महाहनानाविकटा मुण्डाश्च जटिलाः परे।
सार्कचन्द्रग्रहनक्षत्रां द्यां कुर्य्युस्ते महीतले। उत्सहेरंश्च ये हन्तुं भूतग्रामं चतुर्व्विधं। १९०
ये च वीतभया नित्यं हरस्य भ्रुकुटीसहाः। कामकारकरा नित्यं त्रैलोक्यस्येश्वरेश्वराः।
नित्यानन्दप्रमुदिता वागीशा वीतमत्सराः। प्राप्याष्टगुणमैश्वर्य्यं ये न यास्यन्ति वै स्मयं।
येषां विस्मयते नित्यं भगवान् कर्म्मभिर्हरः। मनोवाक्कर्म्मभिर्युक्तैर्नित्यमाराधितश्च यैः।
मनोवाक्कर्म्मभिर्भक्तान् पाति पुत्रानिवौरसान्। पिबन्तोऽसृग्वसाश्चान्ये क्रुद्धा ब्रह्मद्विषां सदा।
चतुर्व्विधात्मकं सोमं ये पिबन्ति च सर्व्वदा। श्रुतेन ब्रह्मचर्य्येण तपसा च दमेन च। १९५
ये समाराध्य शूलाङ्कं भवसायुज्यमागताः। यैरात्मभूतैर्भगवान् पार्व्वत्या च महेश्वरः।
महाभूतगणैर्भुङ्क्ते भूतभव्यभवत्प्रभुः। नानावादित्रहसितक्ष्वेडितोत्क्रुष्टगर्ज्जितैः।
संत्रासयन्तस्ते विश्वमश्वत्थामानमभ्ययुः। संस्तुवन्तो महादेवं भाः कुर्व्वाणाः सुवर्चसः।
विवर्द्धयिषवो द्रौणेर्म्महिमानं महात्मनः। जिज्ञासमानास्तत्तेजः सौप्तिकञ्च दिदृक्षवः।
भीमोग्रपरिघालातशूलपट्टिशपाणयः। घोररूपाः समाजग्मुर्भूतसंघाः समन्ततः। २००
जनयेयुर्भयं ये स्म त्रैलोक्यस्यापि दर्शनात्। तान् प्रेक्षमाणोऽपि व्यथां न चकार महाबलः।
अथ द्रौणिर्द्धनुष्पाणिर्व्वद्धगोधाङ्गुलित्रवान्। स्वयमेवात्मनात्मानमुपहारमुपाहरत्।
धनूंषि समिधस्तत्र पवित्राणि शिताः शराः। हविरात्मवतश्चात्मा तस्मिन् भारत कर्म्मणि।
ततः सौम्येन मन्त्रेण द्रौणपुत्रः प्रतापवान्। उपहारं महामन्युरथात्मानमुपाहरत्।
तं रुद्रं रौद्रकर्म्माणं रौद्रैः कर्म्मभिरच्युतं। अभिष्टुत्य महात्मानमित्युवाच कृताञ्जलिः। २०५
॥ द्रौणिरुवाच ॥ इममात्मानमद्याहं जातमाङ्गिरसे कुले। स्वग्नौ जुहोमि भगवन् प्रतिगृह्णीष्व मां बलिं।
भवद्भक्त्या महादेव परमेण समाधिना। अस्यामापदि विश्वात्मन्नुपाकुर्म्मि तवाग्रतः।
त्वयि सर्व्वाणि भूतानि सर्व्वभूतेषु चासि व। गुणानां हि प्रधानानामेकत्वं त्वयि तिष्ठति।
सर्व्वभूताश्रय विभो हविर्भूतमवस्थितं। प्रतिगृहाण मां देव यद्यशक्याः परे मया।
इत्युक्त्वा द्रौणिरास्थाय तां वेदीं दीप्तपावकां। सन्त्यज्यात्मानमारुह्य कृष्णवर्त्मन्युपाविशत्। २१०
तमूर्द्धबाहुं निश्चेष्टं दृष्ट्वा हविरुपस्थितं। अब्रवीद्भगवान् साक्षान्महादेवो हसन्निव।
सत्यशौचार्ज्जवत्यागैस्तपसा नियमेन च। क्षान्त्या मत्या च धृत्या च बुद्ध्या च वचसा तथा।
यथावदहमाराद्धः कृष्णेनाक्लिष्टकर्म्मणा। तस्मादिष्टतमः कृष्णादन्यो मम न विद्यते।